

Warszawa, 23 lutego 2021 r.

**Protokół z posiedzenia komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie
postępowania habilitacyjnego dr. inż. Bartosza Zambronia**

W dniu 23 lutego 2021 roku odbyło się w trybie zdalnym, za pośrednictwem platformy zoom, posiedzenie Komisji Habilitacyjnej powołanej 18 grudnia 2020 roku przez Radę Naukową Instytutu Chemii Organicznej PAN, w składzie:

- Przewodniczący Komisji: prof. dr hab. Maciej Bagiński, Politechnika Gdańska;
- Recenzent: prof. dr hab. Stanisław Cudziło, Wojskowa Akademia Techniczna;
- Recenzent: prof. dr hab. Marcin Kwit, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu;
- Recenzent: prof. dr hab. Kazimierz Pietrusiewicz, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej;
- Recenzent: prof. dr hab. Zbigniew Czarnocki, Uniwersytet Warszawski;
- Sekretarz Komisji: dr hab. Wojciech Chaładaj, Instytut Chemii Organicznej PAN;
- Członek Komisji: dr hab. Rafał Loska, Instytut Chemii Organicznej PAN.

w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. inż. Bartosza Zambronia, który przedłożył do oceny osiągnięcie naukowe zatytułowane „*Reakcje chiralnych związków indoorganicznych generowanych z 4-winylo- oraz 4-etynylo- β -laktamów z aldehydami w obecności InI i katalitycznych ilości Pd(PPh₃)₄”*, w postaci cyklu 6 publikacji naukowych.

Zgodnie z Ustawą o szczególnych instrumentach wsparcia w związku z rozprzestrzenieniem się wirusa SARS-CoV-2 z dnia 16 kwietnia 2020 r. (Dz.U. 2020 poz. 695 z późn. zm. art. 44 pkt 3) oraz Rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 16 października 2020 r. w sprawie czasowego ograniczenia funkcjonowania korporacji uczonych i jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk w związku z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19 (Dz.U. 2020 poz. 1834 §5) posiedzenie przeprowadzono z wykorzystaniem technologii informatycznych zapewniających kontrolę ich przebiegu i rejestrację.

Posiedzenie Komisji rozpoczął Przewodniczący, Prof. Maciej Bagiński, który otworzył posiedzenie, powitał zebranych i przedstawił program posiedzenia Komisji. Sekretarz stwierdził obecność wszystkich członków Komisji. Zaznaczył, że Prof. Marcin Kwit zwrócił się z prośbą o zaproszenie Habilitanta na posiedzenie Komisji. Przewodniczący zaproponował, aby rozmowa z dr. Zambroniem odbyła się po zabraniu głosu przez wszystkich członków Komisji. Następnie przedstawił sylwetkę Kandydata, w tym przebieg jego kariery naukowej, zwracając uwagę na odbycie staży naukowych, w tym zagranicznych oraz nowatorską tematykę, która zaowocowała ulokowaniem prac

w czasopiśmie o wysokim współczynniku wpływu. Wspomniał również o niskich wskaźnikach bibliometrycznych Habilitanta. Zaznaczył, że Kandydat spełnia wymogi ustawowe do nadania stopnia doktora habilitowanego, w szczególności przedstawił cykl publikacji oryginalnych, artykuł przeglądowy, który można potraktować jako monografię oraz fakt aktywności naukowej w różnych ośrodkach akademickich, w tym zagranicznych (IChO PAN, Uniwersytet Jagielloński i EPFL w Szwajcarii).

Następnie Przewodniczący Komisji, Prof. Maciej Bagiński, zainicjował dyskusję o dorobku naukowym dr. Bartosza Zambronia, ze szczególnym uwzględnieniem przedstawionego przez niego osiągnięcia naukowego. Zwrócił się z prośbą do członków Komisji, w pierwszej kolejności do recenzentów, o scharakteryzowanie osiągnięć Kandydata i uzasadnienie wniosków przedstawionych w recenzjach.

Prof. Stanisław Cudziło, recenzent wyznaczony przez Radę Doskonałości Naukowej stwierdził, że pomimo umiarkowanej oceny strony formalnej osiągnięcia naukowego, w szczególności wynikającej z małej liczby publikacji i cytowań, aspekty merytoryczne osiągnięcia zasługują na uznanie. Podkreślił, że wśród autorów artykułów wchodzących w skład osiągnięcia obok Habilitanta znajdują się jedynie jego młodszy współpracownicy. Pokazuje to dominującą rolę Habilitanta w powstaniu tych prac. **Recenzentowi** zaimponowało, że **Kandydat** zdobył środki finansowe na badania w otwartych konkursach, w bardzo konkurencyjnych warunkach. Prof. Cudziło stwierdził, że niska liczba cytowań prac dra Zambronia może wynikać z dwóch faktów: 1) minęło mało czasu od ich opublikowania co nie dało szansy potencjalnym odbiorcom na ich docenienie; 2) obszar zainteresowań naukowych jest nieco niszowy. Recenzent jednoznacznie poparł wniosek o nadanie dr. Zambroniowi stopnia doktora habilitowanego argumentując to spełnieniem wymagań formalnych i ewidentną samodzielnością naukową.

Prof. Marcin Kwit, recenzent wyznaczony przez Radę Doskonałości Naukowej przyznał, że pierwotnie sceptycznie podszedł do Kandydata, ze względu na niskie parametry bibliometryczne, przyznał jednak że niejednokrotnie wysokie duże liczby cytowań prac nie są zasługą osób aspirujących do stopnia doktora habilitowanego, a ich opiekunów naukowych. Ponadto negatywnie ocenił sposób napisania referatu jako powielenie informacji zawartych w publikacji, a nie umieszczenie wyników w szerszym kontekście. Zaznaczył jednak, że artykuł przeglądowy, od którego warto zacząć lekturę osiągnięcia, pokazuje szerszy kontekst i lokuje prace Habilitanta jako nieco niszowe. Zauważył, że z racji faktu iż zainteresowania naukowe Habilitanta nie lokują się w modnej tematyce (np. chemii materiałowej) Jego prace nie doczekały się dużej liczby cytowań. In plus, Recenzent zalicza drobiazgową analizę zgromadzonego materiału badawczego, szczególnie aspektów stereochemicznych. Wyraził jednak ubolewanie, że nie nawiązano współprac z chemikami obliczeniowymi lub zajmującymi się zaawansowaną stereochemią, co mogłoby znacznie wzbogacić realizowane badania. Zauważył też dużą samodzielność Habilitanta. Bardzo mocnym atutem dra Zambronia podniesionym przez Recenzenta są staże naukowe (szczególnie te zagraniczne), zdolność do pozyskiwania grantów i wysoka jakość publikacji, mimo ich małej liczby. Kończąc swą wypowiedź, Recenzent zaznaczył, że zabrakło we wniosku pokazania planów na przyszłość. Doceniając wnikliwość Habilitanta, stwierdził, że analizując materiał badawczy potrafił on dostrzec ścieżki których ktoś inny by nie zauważył.

Prof. Kazimierz Pietrusiewicz, recenzent wyznaczony przez Radę Doskonałości Naukowej, stwierdził iż dużo już zostało powiedziane o Habilitancie i pochwalił go za cykl prac stanowiących osiągnięcie, będąc pod wrażeniem, że młody uczony był w stanie zaproponować tak dojrzałe badania. Przyznał

jednak, że pierwsze wrażenie o dorobku dr. Zambronia było słabe. Był jednak pod wrażeniem, że Habilitant większość prac wykonał sam. Recenzent wyraził zrozumienie w kwestii trudności w znalezieniu współpracowników przez badacza rozpoczynającego niezależną karierę. Zauważył, że decyzja na podjęcie współpracy nie zawsze jest jednoznaczna i czasem wymaga poświęcenia samodzielności, doceniając tym samym trudną drogę jaką obrał Habilitant. Recenzent był pod wrażeniem wysokiej jakości prac. Zauważył, że dr Zambronia potrafił wyciągnąć wnioski z uzyskanych wyników (obserwacji), zrozumieć je i wykorzystać do dalszego rozwoju metodologii. Prof. Pietrusiewicz szczególnie wysoko ocenił element kontroli procesu. Zaznaczył też, że prace są kompletne i uznał za zbędne czekanie na wzrost wskaźników bibliometrycznych. Uznał, że poruszone mankamenty są mało istotne w porównaniu z jakością dorobku i należy dać szansę Habilitantowi na dalszy rozwój kariery, w tym rozbudowę zespołu.

Prof. Zbigniew Czarnocki, recenzent wyznaczony przez Radę Naukową Instytutu Chemii Organicznej PAN stwierdził, że wszystko co chciał powiedzieć właściwie zostało już poruszone. Zaznaczył, że ceni tematykę uprawianą przez Habilitanta za nowatorskość, która zaowocowała opublikowaniem prac w bardzo dobrych czasopiśmie. Podkreślił samodzielność dr Zambronia w wyborze i realizacji tematyki badawczej. Docenił również umiejętność pozyskiwania środków na zaplanowane prace. Recenzenta ujęło, że Habilitant był w stanie wyciągać daleko idące wnioski z uzyskanych rezultatów, uznając Go za osobę o szerokich horyzontach. Pewną trudność w ocenie sprawiły słabe parametry bibliometryczne i pewna niszowość tematyki. Do słabych stron zaliczone zostały również niewielka aktywność w dydaktyce i nikłe osiągnięcia organizacyjne. Recenzent zaznaczył, że w miejsce dydaktyki Habilitant mógłby podjąć działania na polu popularyzatorskim. Mimo, tych kilku uwag Prof. Czarnocki pozytywnie ocenił Habilitanta.

Sekretarz komisji, **dr hab. Wojciech Chaładaj** zgodził się z opinią pozostałych Członków Komisji, iż dorobek naukowy dr. Zambronia zarówno pod względem ilościowym jak i bibliometrycznym budzi pewien niedosyt. Zaznaczył jednak, że na uznanie zasługuje samodzielność Habilitanta po powrocie ze stażu podoktorskiego oraz wysoka jakość naukowa prac stanowiących osiągnięcie, opublikowanych w liczących się czasopiśmie. We wszystkich tych pracach Habilitant jest autorem korespondencyjnym a współautorami jedynie jego młodzi podopieczni, co świadczy o Jego wiodącej roli zarówno w zaproponowaniu koncepcji badań jak i koordynacji prowadzonych prac. Ponadto prowadzone badania finansowane były z grantów zdobytych i kierowanych przez dr Zambronia (Hoaming Plus i Sonata). Sekretarz stwierdził, że potencjalne podjęcie współprac przez habilitanta na tym etapie kariery, obok możliwości poszerzenia zakresu i podniesienia jakości prac, mogłoby nieść ryzyko negatywnego wpływu na ocenę niezależności kandydata i rozpoznawalności przez środowisko.

W swoim wystąpieniu **Prof. Maciej Bagiński**, Przewodniczący Komisji na plus zaliczył kandydatowi ciekawą i nowatorską tematykę, odbyte staże i udział w konferencjach. W kwestii słabych stron wspominał o tylko jednej wykonanej recenzji artykułu, co świadczy o małej rozpoznawalności; zaznaczył jednak, że nie jest to wymóg formalny. Przewodniczący uważa, że mała cytowalność prac Habilitanta może wynikać z małej liczby oczywistych zastosowań opracowanych procedur. Stwierdził, że w autoreferacie zabrakło podsumowania odnośnie potencjalnych zastosowań opracowanych metodologii.

Prof. Pietrusiewicz bronił jednak Habilitanta zauważając, że choć argumentacja jest słuszna to nie przystaje jeszcze do dr. Zambronia; skoro zajmował się opracowywaniem metodologii to nie miał

jeszcze czasu pracować nad jej zastosowaniami. Zauważył przy tym potencjał do zastosowania w syntezie totalnej i spekulował czy Habilitant nie chciałby się w przyszłości rozwijać w tym kierunku. Skomentował też niską aktywność dr Zambronia jako recenzenta, przypisując to faktowi niewielkiej rozpoznawalności ze względu na niewiele opublikowanych prac.

Prof. Kwit nie zgodził się z dr hab. Chaładajem, że nawiązanie współpracy zmniejsza samodzielność.

Następnie **dr hab. Rafał Loska**, członek Komisji wyznaczony przez Radę Naukową Instytutu Chemii Organicznej PAN, odwołał się do niedawnych własnych doświadczeń w procesie habilitowania i docenił dr. Zambronia za ciekawy pomysł i dobrze opublikowane wyniki. Poruszył też kwestię miejsca syntezy organicznej we współczesnej nauce, szczególnie w kontekście rozwoju metodologii i poszukiwania potencjalnych zastosowań; uznał, że byłby ciekaw zdania Habilitanta na ten temat. Zaznaczył też, że jest zdania, że metodologia sama się broni, nawet w obliczu braku oczywistych zastosowań.

Po dyskusji Komisja odbyła rozmowę z Habilitantem.

Przewodniczący powitał Habilitanta i oddał głos **Prof. Kwitowi** który wyjaśnił, że zwrócił się z wnioskiem o zaproszenie Kandydata z dwóch powodów: po pierwsze, bo taka forma kontaktu Komisji z Habilitantem wydaje się być bardziej elegancka dzięki czemu obrady Komisji nie sprawiają wrażenia „sądu kapturowego” oraz aby zapytać jak dr Zambrón widzi możliwość rozwoju dziedziny oraz jak widzi swoją przyszłość naukową.

Dr Bartosz Zambrón podziękował za zaproszenie i recenzje. W odpowiedzi na pytanie zaproponował rozszerzenie zakresu stosowalności związków inoorganicznych oraz podjęcie próby zastosowania łatwiej dostępnych substratów, w tym prowadzących do chelatów o większych pierścieniach, a w konsekwencji do wytworzenia bardziej oddalonych centrów stereogenicznych. Zwrócił też uwagę na potrzebę poszukiwania metod o szerszej aplikowalności. Habilitant oświadczył, że w przyszłości chce wyjść poza chemię β -laktamów i związków inoorganicznych.

Prof. Kwit skomentował, że atrakcyjne byłoby rozszerzenie metodologii na inne elektrofile niż aldehydy. Spytał też, czy istnieje możliwość wykonania reakcji w wersji z prochiralnymi albo racemicznymi substratami i wyidukowanie chiralności w ramach procesu.

Dr Bartosz Zambrón potwierdził taką możliwość i opisał wymagania strukturalne co do substratów. Dodał, że myśli o próbach z takimi substratami w przyszłości.

Prof. Maciej Bagiński zapytał o słabe parametry bibliometryczne i przyczyny niskiej cytowalności prac Habilitanta oraz czy te metody można wykorzystać do syntezy istniejących, trudno osiągalnych związków.

Dr Bartosz Zambrón zgodził się, iż niska liczba cytowań jego prac wynika z małej, jak dotąd, aplikacyjności opracowanej metodologii. Zaznaczył jednak, że otrzymywane przez niego produkty posiadają wiele grup funkcyjnych i mogą stanowić dogodne bloki budulcowe. Przywołał możliwość użycia 1,5-dioli zawierających ugrupowanie alkenowe w syntezie pewnych układów z grupy ketydów, inaczej trudnodostępnych. Zaznaczył, że jego metoda wymieniana była jako jedna z zaledwie czterech dogodnych metod ich syntezy. Na koniec Habilitant stwierdził, że zastosowanie opracowanych przez niego procedur w syntezie związków biologicznie czynnych poprawi widzialność metodologii.

Prof. Maciej Bagiński zapytał czy są grupy badawcze na świecie, które potencjalnie mogą być zainteresowane jego metodami i z którymi mógłby współpracować.

Dr Bartosz Zambroni odparł, że bierze to pod uwagę, ale w pierwszej kolejności skupia się na opracowaniu metodologii, a nie poszukiwaniu celów syntetycznych o oczekiwanych właściwościach.

Prof. Kazimierz Pietrusiewicz zapytał, czy fragmenty które może syntezować Habilitant, np. 1,5-diole z wiązaniem podwójnym, nie otwierają możliwości pokuszenia się o użycie ich w syntezach totalnych. Spytał też czy Habilitant porwałby się na takie wyzwanie oraz kto wykonywał pomiary rentgenograficzne.

Dr Bartosz Zambroni powiedział, że pierwotnie po opracowaniu metodologii planował jej zastosowanie do syntezy związków biologicznie czynnych. Jednak gdy zauważył, że możliwe jest sterowanie przebiegiem reakcji skupił się na dalszym rozwoju metodologii. Dodał jednak, że kiedyś chciałby wrócić do tego pomysłu i podjąć pracę w obszarze syntezy totalnej. Następnie wyjaśnił, że badania krystalograficzne wykonane zostały w zespole Prof. Lipkowskiej jako usługa (stąd brak krystalografów jako współautorów publikacji).

Na koniec Przewodniczący zaznaczył, że Habilitant nie określił we wniosku czy życzy sobie by głosowanie w jego sprawie było tajne i poprosił o odpowiedź Habilitanta.

Dr Bartosz Zambroni odparł, że nie wnioskuje o głosowanie tajne.

Następnie Przewodniczący podziękował Habilitantowi i poprosił o opuszczenie spotkania.

Podsumowując rozmowę Prof. Bagiński pochwalił dr Zambronia za dojrzałe odpowiedzi.

Prof. Pietrusiewicz zgodził się z tą opinią i zaznaczył, że Kandydat odpowiadał rzetelnie bez zbędnych upiększeń oraz docenił jego przemyślenia o własnym rozwoju naukowym w przyszłości.

Następnie prof. Bagiński rozpoczął dyskusję na temat wniosku do Rady Naukowej IChO PAN w sprawie nadania dr Bartoszowi Zambroniowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie nauki chemiczne. Sekretarz odnotował, że Habilitant nie wyraził woli głosowania w trybie tajnym, tak więc głosowanie będzie przeprowadzone w sposób jawny. Komisja po dyskusji i zapoznaniu się z osiągnięciem naukowym dr Zambronia, dorobkiem naukowym, dorobkiem dydaktyczno-organizacyjnym i recenzjami w głosowaniu w trybie jawnym (osób uprawnionych 7, obecnych 7, głosów za 7, głosów przeciwnych 0, głosów wstrzymujących 0) podjęła uchwałę następującej treści:

Komisja habilitacyjna powołana dnia 18 grudnia 2020 roku przez Radę Naukową Instytutu Chemii Organicznej PAN w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr Bartosza Zambronia, po zapoznaniu się z cyklem publikacji, ogólnym dorobkiem Kandydata, recenzjami i po rozmowie z Kandydatem, rekomenduje Radzie Naukowej Instytutu Chemii Organicznej PAN nadanie dr Bartoszowi Zambroniowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk ścisłych i przyrodniczych, w dyscyplinie nauki chemiczne.

Rekomendację tę Komisja uzasadnia spełnieniem przez dr Bartosza Zambronia wszystkich warunków, zarówno ustawowych jak i zwyczajowych, jakie wymagane są do nadania tego stopnia.

Sekretarz sformułował i poddał pod dyskusję uzasadnienie do uchwały. Wszyscy członkowie Komisji zaakceptowali treść uzasadnienia.

Ze względu na brak innych wniosków Przewodniczący zakończył posiedzenie Komisji.

A handwritten signature in blue ink, reading "Maciej Bagiński", written over a horizontal dotted line.

prof. dr hab. Maciej Bagiński

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej